

Ho }emo, možemo i umijemo!

Štogaod je čovjek igdje ikada učinio i stvorio da mu život bude lakši, ljepši zove se kulturni čin, kulturno djelo, a sve što je u tu svrhu učinilo više ljudi, ili što je jedan narod učinio i činio da mu bude bolje i ljepše zove se kulturom.

Više od dvije tisuće godina postoji na svijetu kazališna umjetnost kojoj je svrha da ljudi s pozornice, u dvorani ili pod vedrim nebom pred brojnim gledateljima i slušateljima prikažu kakav događaj iz života ljudi tako da nazočnima probude dušu, potaknu volju za ljepšim, savršenijim i profinjenijim životom.

Povijest scensko-dramskog izraza nije kod nas duga. Uzrok tome je nevjericica da se narod „u svojoj neukosti i materijalnoj oskudnosti može scenski izraziti“. Tek početkom 20. stoljećanevjericica u postojanje dramskog stvaralaštva neukoga puča biva otklonjena.

Antun Radić naglašavao je činjenicu da naš narod ima svoju kulturu koja je temelj njegova života, a kazališna će umjetnost biti najljepši cvijet u njegovoj kulturi.

Čini se da su tu njegovu misao u stvarnost pretvorili retkovački amateri u 1919. godini u kojoj je odigrana prva registrirana dramska predstava. Iako su se izmjenjivala kratkotrajna smirena i dugotrajna burna razdoblja na tlu Slavonije, njezini su ljudi snagom vlastite volje i snagom svoga duha formirali ukupnost svoje svijesti s njezinom emanacijom na misaonom, umjetničkom i kulturnom području. Rodila se ideja: prikazati stvaralačku baštinu Slavonije i ostvarivati njezin bijeg iz anonimnosti u poznatu sadašnjost.

– Mi to hoćemo, možemo i umijemo! – rekao je utemeljitelj kazališno amaterskih okupljanja učitelj, glumac-amater, redatelj Miša Živković. On stvara svoju diletantsku pozornicu, osniva udrugu „Dramski amateri“ Retkovići, organizira Susrete dramskih amatera Općine Vinkovci i sve više uviđa da je sve što čini sa svojim kazalištarcima vrijedno truda i nastavka onoga što su započeli dramski amateri prije njih.

Postizao je to da se na pozornici sve kreće i govori s radošću igranja – što ponekad ne osjećamo ni kod „pravih“ glumaca.

Postigao je jednu originalnu kulturu svoje retkovačke publike koja ne ostaje nezapažena kod posjetitelja priredbi iz drugih mjesta.

Njegovi su glumci amateri na SKAH-u pokazali da s razumijevanjem i s voljom mogu pratiti najsavršeniju književnu umjetnost, a to je drama ili igrokaz.

Na festivalu kazališnih amatera Hrvatske član stručne komisije Darko Tralić o predstavi „Pljusak“ rekao je:

– To je prava dobro načinjena „seoska“ amaterska predstava koja ispunjava čitav niz zahtjeva koji se postavljaju pred određenu vrstu kazališnog amateriz-

ma u nekim sredinama. To je amaterizam koji u potpunosti nadomješta profesionalni kazališni pogon.

Retkovičani su „Peciju” („Pljusak”) pokazali vjerojatno nimalo lošije no što bi to uspjelo osjećkom HNK-u s mnogo zanatskog mara.

Prekid uživanja u predstavama amatera učinio je Domovinski rat. Što je moglo u takvim okolnostima biti jasnije od ljudske riječi, dublje od ljudske misli i impresivnije od poruke mladih retkovačkih amatera koji su naslijedili poruku: hoćemo, možemo i umijemo! Vodi nas retkovačka dramska baština.

Istinskom ljubavlju prema kazalištu i snagom riječi nastoje obogatiti stvaralački opus svoga kraja i duhovnu svijest slavonskoga puka, a, dakako, zadovoljiti svoje želje za radosnim trenucima koji se doživljuju na sceni uz čvrstu povezanost s publikom.

– Imaju ti Retkovičani i puno sreće. Opet je glavni dirigent u radu mlad čovjek, koji je i glumac i redatelj, Marko Sabljaković! – rekao je jedan posjetitelj predstave u Retkovicima.

Dr. sc. Dubravka Crnojević Carić, selektorica za državni 56. Festival hrvatskih kazališnih amatera, o predstavi „Otrov” u režiji Marka Sabljakovića reče:

– Ova je predstava mali biser. Marko Sabljaković napravio je značajan uradak – kako na čuvanju baštine, tako i na suvremenom čitanju baštinskih tekstova. Sjajna dramatičarica, odlično osmišljena mizanscenska rješenja! Ovo je predstava koja je precizno mišljena i još preciznije izvedena u svakom svom elementu: svjetlosna rješenja, glazbeni dijelovi, mizanscena – sve je dovedeno do savršenstva. Iznimno je dobar i sam kraj predstave u kojem se pojavljuje, kao nijema, ali efektivna epizoda, Maja Jakšić kao Manda. Zdravko Šinjori, kao Franja imao je težak zadatak, nosio se s njim hrabro.

Gordana Ostović, dramatičarka i kazališna kritičarka, selektorica za državni 57. Festival hrvatskih kazališnih amatera, o predstavi „Pastorak” retkovačkih amatera napisala je:

– U prvom redu sjajno je što je kazalište odabralo dramu „Pastorak”, baštinski tekst s kraja 19. stoljeća slavonskog pisca Josipa Eugena Tomića. Redatelj Marko Sabljaković vrlo promišljeno vodi predstavu, već na početku kroz igru djece naznačava odnose koji će se javljati u predstavi. Glumcima ostavlja prostor za igru jer je scenografija fine izrade Dejana Durakovića samo naznačena, zna režirati grupne scene, ali i glumci – naročito grupa seoskih djevojačica, znaju se u njima ponašati (točne su u rasporedima i stalno su u ulozi, čak i kad nemaju teksta), kostimografija Dražena Matijaševića i Zvonka Majdiša se odlično i nenapadno poigrava s etnomotivima. Svaki je glumac napravio profiliranu ulogu; od Zdravka Šinjorija, Ilije Červena do Maje Jakšić, Marije Mrvičin, Anice

Prošenski i drugih. Vidi se da je redatelj uspio u podjeli uloga i da dobro radi s glumcima, da odlično promišlja tekst i zna scenski izvući bitne odnose te detaljima naznačiti simboliku teksta i tako je krajnji rezultat vrlo ujednačena predstava visoke kvalitete.

Retkovački kazalištarci, naslijedivši one iz prošlosti dramskog amaterizma u njihovom selu, idu smjerom naputka: forma, izraz i osjećaj sve to neka bude naše. U velikom hramu svjetske civilizacije mi ćemo samo toliko vrijediti, koliko pridoneseemo pravih svojih vrednota.

Neosporna je činjenica da retkovačko kazalište danas pokazuje da „ne klizi u beznadnu ograničenost protuumjetničkog mediokritetstva i da njegovi kazalištarci nisu pritiješnjeni argumentom proizvodnje za nivo svoje publike“.

Svojim radom i djelom ostvaruju doprinos čitavoj hrvatskoj kulturnoj riznici. Bez obzira na pozitivne i negativne kritike stručnjaka ili nestručnjaka, oni idu dalje, znaju gubiti i mogu biti zadovoljni i s malim priznanjima.

U svakoj su predstavi dominantni glumci koji ravnopravno sudjeluju i slažu se oko odabranog komada i onoga što igraju – osjećajući se kao lopovi koji kradu tuđe vrijeme. Oni to čine samo iz ljubavi prema scenskoj umjetnosti, svjesni da život ide dalje, a budućnost i nije ništa drugo nego prigoda da žive svoj trenutak, pogledaju naprijed i prisjete se nekih važnih stvari iz prošlosti.

Sretno u budućnost, retkovački kazalištarci!

Ana Cvenić, nastavnica hrvatskoga jezika i književnosti

Stanovnici Retkovaca doživjeli su niz lijepih nadnevača, širile su se vijesti o selu koje je postojalo, u tijeku Susreta, jedna velika pjesma, znalo se razgaliti, ali i uvući u sebe, živjeti tihim latentnim životom svakodnevlja – kad se kazališni amateri razidu.

Selo je bilo takvo, selo takvo i ostaje, spremno na sve što ga u budućnosti čeka. A budućnost Smotre kazališnog stvaralaštva i nije ništa drugo nego prigoda da živimo svoj trenutak, pogledamo unaprijed i prisjetimo se onih koji su nekadašnje Susrete dramskih amatera započeli. Svako je prisjećanje na Susrete – kakvi su nekad bili i koji su njihovi dosezi danas – jedna mala svečanost.

IMPRESSUM

Izdavač: KAZALIŠTE „MIKA ŽIVKOVIĆ“ – RETKOVCI
Matije Gupca 7, 32 282 Retkovci
Kontakt broj: 099/801 – 63 – 15 (Marko Sabljaković)
Urednik: MARKO SABLJAKOVIĆ, mag. educ. croat.
Lektura: IVANA PETRIČEVIĆ, prof.
Grafičko oblikovanje: DEJAN DURAKOVIĆ, ak. kipar
ZEBRA, Vinkovci
Tisak: ZEBRA, Vinkovci

www.kazaliste-retkovci.com

30. SMOTRA KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA U VUKOVARSKO-SRIJEMSKOJ ŽUPANIJI RETKOVCI, 2018.

PREDSJEDNIK ORGANIZACIJSKOG ODBORA
MARKO MILIČEVIĆ, dipl. ing.

UMJETNIČKIRAVNATELJ
MARKO SABLJAKOVIĆ, mag. educ. croat.

ORGANIZACIJSKI ODBOR čine predstavnici lokalne samouprave, odgojno-obrazovnih institucija, članovi Prosudbenog povjerenstva, sponzori i donatori, suradnici, počasni članovi Kazališta i dr.

MARKO MILIČEVIĆ, dipl. ing.; IGOR DOJMI, struč. spec. oec.; KRISTIJAN BARIČEVIĆ, dipl. ing.; MARIJA BUDIMIR, prof.; doc. dr. sc. ALEN BISKUPOVIĆ; MARIJA TOMLJENOVIĆ; STJEPAN ĐURKOVIĆ, mag. ing. agr.; ŽELJKO PULJIĆ, prof.; IVANA PETRIČEVIĆ, prof.; DEJAN DURAKOVIĆ, ak. kipar; IVAN BENKOVIĆ, prof.; NEVENKA ŽIVKOVIĆ, učiteljica; MARKO SABLJAKOVIĆ, mag. educ. croat.; MARIJA MRVIČIN, ZDRAVKO ŠINJORI

PROGRAMSKO VIJEĆE čine članice i članovi Upravnog odbora Kazališta „Mika Živković“ – Retkovci.

Svim marljivim, vrijednim članovima Kazališta iskazujem neizmjerenu zahvalnost na predanom radu i angažmanu prilikom organizacije Smotre kazališnog stvaralaštva. (Marko Sabljaković)

PROSUDBENO POVJERENSTVO

ARETA ĆURKOVIĆ, glumica u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku

Doc. dr. sc. **ALEN BISKUPOVIĆ**, teatrolog, kazališni kritičar i docent na Odjelu za kulturologiju Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku

Doc. art. **JASMIN NOVLJAKOVIĆ**, redatelj i glumac, docent na Odsjeku glume i lutkarstva na Umjetničkoj akademiji u Osijeku

DOBRODOŠLICA SUDIONICIMA

Poštovane mještanke i mještani, dragi gosti,
zaljubljenici scenske umjetnosti,

pred nama je jubilarna 30. Smotra kazališnog stvaralaštva, Retkovci, 2018.

Svaka nova obljetnica pokazatelj je rada zaljubljenika u kulturu i kazalište. Kada slavimo ovakav jubilej, zapitamo se kolika ljubav, odricanje, želja, stoji iza kazališnog amaterizma i ljudi koji već 30 godina unatoč svim ekonomskim, političkim i ostalim krizama uspijevaju njegovati i sačuvati kazališni amaterizam. „Dosadno je kazalište kad na sceni ne vidiš ljude, već glumce“, upravo na kazališnim daskama u Retkovcima mi gledamo ljude. Ljude koji generacijama svojim radom pretvaraju naše pitomo slavonsko selo, naše Retkovce, u središte kazališne umjetnosti.

Kao načelnik Općine Ivankovo izuzetno sam ponosan što mogu doprinijeti radu kazališta „Mika Živković“ ne samo svojom riječju već i djelima. Ovom prigodom želio bih istaknuti kako će ove godine kazalište poprimiti novi izgled. Jedan od zadataka je prostoru u kojem se održava Smotra dati izgled dostojan kazališta s ovakvom tradicijom. Mali je to doprinos za glumce, generacije mladih koji tek dolaze da sačuvaju bogato kulturno nasljeđe.

U bogatom programu i ove godine sudjelovat će brojna amaterska kazališta iz Hrvatske i inozemstva te time naše malo slavonsko selo velikog srca pretvara u čuvara hrvatske tradicije, kulturne baštine i stvara zajedništvo kojem svi trebamo težiti.

Glumcima želim da dobiju pljesak koji se može dobiti samo od retkovačke publike.

Svim sudionicima, redateljima, gledateljima, pratećem osoblju, želim ugodan boravak u našim Retkovcima, našoj Općini Ivankovo.

Zadovoljstvo mi je biti vaš domaćin i omogućiti svima ugodan boravak!

Vaš načelnik

Marko Miličević, dipl. ing., načelnik Općine Ivankovo

DOBRODOŠLICA SUDIONICIMA

Poštovani sudionici, organizatori i posjetitelji!

Dočekali smo i 30. Smotru kazališnog stvaralaštva u Retkovcimate mi je izuzetno zadovoljstvo i čast pozdraviti vas i zaželjeti vam iskrenu dobrodošlicu u Vukovarsko-srijemsku županiju.

Ova nadaleko poznata Smotrapoprimala je međunarodni predznak te se iz godine u godinu povećava kako brojem sudionika – kazalištaraca, tako i s brojem posjetitelja – gledatelja, koji sa zadovoljstvom i velikim uživanjem prate sva događanja. A to me iznimno veseli!

Koliki je značaj Smotre, vidi se i u popratnim sadržajima koji se organiziraju, kao što su – predstave za najmlađe, izložbe slika i fotografija, promocije knjiga i drugih sadržaja, a sve to omogućuje promociju i afirmaciju kazališnog stvaralaštva.

Ovom Smotrom pokazujemo kolika je uloga kazališta prema publici, ali i motivaciju kazališnih amaterskih skupina koji vrijedno rade kako bi publici dočarali ugodne i vesele trenutke, ali i druge emocije i osjećaje koji su prisutni u životu svakoga od nas.

I ove godine, kada obilježavamo jubilarnu obljetnicu, sudjelovat će brojna amaterska kazališta iz Hrvatske, ali i inozemstva, te je uloga Kazališta „Mika Živković“ iz Retkovaca zaista velika, jer doprinose unaprjeđenju i očuvanju kulturno-umjetničkog i kazališnog amaterizma, i kulturne tradicije ovog kraja.

Na tome im velika HVALA!

Zahvaljujem ikazališnim amaterima i svim sudionicima što su omogućili da i ove godine uživamo u odličnim kazališnim uradcima i glumačkim umijećima, a svim posjetiteljima želim ugodan boravak uz obilje pljeska i dobru zabavu!

Dobro došli u Vukovarsko-srijemsku županiju!

Božo Galić, dipl. ing.,
župan Vukovarsko-srijemske županije

RAZGOVOR S POVODOM

30 godina retkova~kih kazališnih susreta

i

20. godi{n}jica smrti Mike @ivkovi}a,
~ovjeka koji utka du{u retkova~kom kazali{nom `ivotu

Mika Živković (1937.–1998.), u~itelj, glumac, redatelj, umjetni~ki voditelj KUD-a „Dramski amateri“ – Retkovci, osniva~ Susreta dramskih amatera Op}ine Vinkovci i dugogodišnji ravnatelj Osnovne škole Ane Katarine Zrinski u Retkovicima

Marko Sabljaković, mag. educ. croat., predsjednik Kazališta „Mika Živković“ u Retkovicima i umjetnički ravnatelj Smotre kazališnog stvaralaštva u Vukovarsko-srijemskoj županiji

Jubilarna je 30. Smotra kazališnog stvaralaštva u Vukovarsko-srijemskoj županiji koja se svake godine održava u Retkovicima. Vaša razmišljanja o Smotri koja već 30 godina ispisuje bogatu kazališnu povijest Retkovaca?

Evo nas, po 30. put, okupljeni u trenucima kad pljesak postaje priznanje onima koji svojom ljubavlju prema umjetnosti na prašnjavim kazališnim daskama isprepliću maštu i stvarnost ne bi li retkovačkoj publici iznova potvrdili kako je živa riječ snaga kazališnog djelovanja, a entuzijazam beskrajan i velik u svojoj opstojnosti. Gotovo tri desetljeća neprekidno traje zanos glumaca-amatera ispisujući bogatu povijest retkovačke kazališne tradicije, a sadašnjost čini posebnijom i drukčijom. 30. Smotra kazališnog stvaralaštva u Vukovarsko-srijemskoj županiji od 27. siječnja do 17. veljače 2018. godine u retkovačkom će Domu kulture biti okupljalište mnogih zaljubljenika u kazališnu umjetnost, koji će koračajući pozornicom svojim ulogama razveseljavati razgaljena i radosna lica gledatelja – onih zbog kojih Smotra opstaje unatoč teškim vremenima. U ime svih kazalištaraca i organizatora iskazujem iznimno poštovanje i zahvalnost onima koji prepoznaju važnost i ulogu seoskog kazališta u očuvanju kulturne baštine svoga kraja.

Godine 2018. obilježavaju se dvije vrlo značajne obljetnice – 30. Smotra kaza-

lišnog stvaralaštva u Vukovarsko-srijemskoj županiji i 20. godišnjicasmrti Mike Živkovića. Ujedno je ova godina pripremna za obilježavanje 100. obljetnice kazališne tradicije u Retkovcima. Prigoda je podsjetiti na najznačajnije trenutke retkovačke kazališne povijesti.

Godina 1919. zauzima posebno i značajno mjesto u retkovačkoj povijesti. Tada je odigrana prva registrirana dramska predstava i time se svrstavamo uz mnoga profesionalna kazališta s nešto dužom ili pak istom kazališnom tradicijom. Godina 1975. bila je prekretnica kada tadašnji KUD „Dramski amateri“ pod budnim okom Mike Živkovića postaje registrirana udruga i intenzivno počinje raditi na uvježbavanju i prikazivanju svojih dramskih uradaka, ali i organizirajući poznate Susrete dramskih amatera Općine Vinkovci. Novi zaokret događa se nakon Domovinskoga rata i smrti Mike Živkovića. Godine 2002. njegovi učenici i glumci ponovno se okupljaju i nastavljaju tamo gdje je on nesretnih 90-ih godina, nažalost, morao stati. Potom 2008. godine velikim zalaganjem ZAKUD-a, Općine Ivankovo i Vukovarsko-srijemske županije, Retkovci opet dobivaju ulogu domaćina kazališnih susreta te su oni danas nadaleko priznata manifestacija koju sa zadovoljstvom svake godine u siječnju i veljači popratni preko četiri tisuće gledatelja kroz brojne programe i priredbe. Godine 2010. Inicijativni odbor pokreće postupak osnivanja udruge pod nazivom Kazalište „Mika Živković“. Ono danas ponosno nosi ime utemeljitelja dramskih susreta, učitelja, glumca i redatelja – velikog čovjeka koji se nesebično podredio razvijanju kulturnog i društvenog života svoje zajednice.

Podsjetite na uglednoga kazališnog djelatnika Miku Živkovića čije doprinose i danas baštini Vaše kazalište pa i na simboličan način u svojem imenu?

Mika Živković je s velikom ljubavlju prema svojim Retkovcima pisao bogatu retkovačku kazališnu povijest organizirajući negdašnje Susrete dramskih amatera Općine Vinkovci i okupljajući brojne generacije u predstavama retkovačkih glumaca-amatera. Zbog tih malih čuda oživjeli su brojni likovi, odigrane mnoge predstave, sklopljena nova prijateljstva, a Retkovce u neprimjetnom kutku plodne nam i neiscrpe slavonske grude pohodiše veliki glumci, ljudi od pera i kista u čast i slavu retkovačkog srca, čovjeka koji utka dušu kazališnim susretima – Miki Živkoviću. Svojom idealnom dikcijom i discipliniranošću djelovao je bez ikakvog školskog mandata duboko pedagoški na svoju glumačku okolinu i na glumački podmladak. Mika se vrlo rano uključuje u društveni život sela i osniva dramsku sekciju, a posebno se ističe kao inicijator i organizator prosvjetno-kulturnih akcija u selu.

Pamte ga sve generacije kao vrsnog pedagoga i ravnatelja. Radan i intenzivan stvorio je modernu školu, okupljalište svega naprednog pa i poznatog retkovačkog kazališta, odnosno KUD-a „Dramski amateri“ koje je gotovo 15 godina organiziralo poznate retkovačke dramske susrete na kojima je bujao kazališni amaterizam na ponos Retkovčana, Vinkovčana pa i cijele Hrvatske. U svom retkovačkom kazalištu Mika je bio i glumac i redatelj, kostimograf, šminker, scenograf, a po potrebi i scenski radnik, a sve je to radio s ljubavlju i bez nekog materijalnog interesa jer uvijek je govorio da je samo učitelj i sve to mora raditi

za dobrobit svoje školske djece i svojih sumješтана. Umro je neočekivano, brzo i rano, jer mogao je i htio još mnogo toga učiniti. Ali, ostavio je za sobom trag, velik, jer Mika je bio velik čovjek svoga vremena.

Tko su članovi Vašega kazališta?

Marljivi, predani, istinski zaljubljenici u kazališnu umjetnost i daske koje život znače, članovi su retkovačkog kazališta. To su mladi glumci – osnovnoškolci i srednjoškolci, studenti, mladići i djevojke, ali i izvrsni stariji glumci svih generacija. Ističem da je nekoliko glumaca odigralo više od 50 dramskih uloga te su gotovo 40 godina na sceni glumeći i dalje neumorno s ogromnom ljubavlju prema kazališnoj igri i zanosu. U retkovačkom kazalištu trenutačno nema akademskih glumaca, ali oni su aktivni sudionici u organizaciji Smotre kazališnog stvaralaštva u Retkovicima i uvijek potrebiti suradnici prilikom rada na predstavama. Glumci-amateri rade u kazalištu isključivo i samo na dobrovoljnoj osnovi ne primajući za svoj rad novčanu naknadu. Njih pokreće neizmjerena i velika ljubav, osjećaj zadovoljstva i zanosu nakon svake odigrane predstave. Zalažemo se za rad i suradnju s kazališnim znalcima-profesionalcima i smatramo da su itekako potrebiti kazališnom amaterizmu s dobronamjernim kritikama i poticajima za uspješniji rad.

Jesu li i koliko uključeni mladi u rad Vašega kazališta, na kojim poslovima, i koliko promičete bavljenje umjetnošću kao pripremom za njihovo buduće bavljenje kulturom, bilo kao aktivni sudionici, bilo kao aktivni konzumenti?

Mladi kazalištarci retkovačkog kazališta ponosni su čuvari gotovo stoljetne kazališne tradicije u svom selu. Ponosan sam što okupljamo mnoge generacije mladih glumaca koji snažno utječu na svijest da je kazalište zrcalo stvarnosti, da ono daje sliku života, svijeta, društva... koju možemo mijenjati jer kazalište je oduvijek služilo da ukazuje na društvene probleme i bude važan čimbenik u ljudskim životima. Mladi retkovački kazalištarci su glumci, voditelji, tehničari, organizatori... oni znaju prepoznati svoju ulogu u amaterizmu, a pedagoškim uputama i radom nastojim ih usmjeriti da razvijaju ljubav prema umjetnošću prepoznajući entuzijazam kao čovjekovu odliku kojom se svaki pojedinac treba ponositi. Vrlo ozbiljnim i mudrim pedagoškim pristupom mlade kazalištarce usmjeravam ka što ljepšem i iskrenijem poimanju kazališta kao pokretača svijesti.

Autor nagradne statue Smotre kazališnog stvaralaštva akademski je kipar i profesor na Umjetničkoj akademiji u Osijeku Dejan Duraković koji se pojavljuje i kao scenograf nekih predstava. Procjene kazališnih umjetničkih dosega na Smotri prepuštate profesionalcima, glumcima, redateljima, kritičarima, teatrolozima... Koliko i izvan Smotre imate mogućnost čuti stručna mišljenja i koliko Vas to usmjerava u radu?

S akademskim kiparom i profesorom na Umjetničkoj akademiji u Osijeku Dejanom Durakovićem ostvarujemo dugogodišnju izvrsnu suradnju prilikom realizacije i produkcije naših predstava, a osim što je scenograf profesor Duraković autor je nagradne statue Smotre kazališnog stvaralaštva. U posljednje vrijeme njegovi studenti stalni su suradnici kazališta kao asistenti scenografije i kostimo-

grafije. Upravo na retkovačkoj kazališnoj smotri prosudbu o najboljima donose kazališni stručnjaci kroz rad u stručnom Prosudbenom povjerenstvu pa smo do sada imali prilike surađivati s akademskim glumcima Vjekoslavom Jankovićem, Mirom Perić, Selenom Andrić i Ivanom Čaćićem, s teatrologom i kazališnim kritičarom Alenom Biskupovićem, s vrsnim poznavateljima kazališnog amaterizma, profesorima i nastavnicima, poput Ane Cveniće, Himze Nuhanovića, Ivane Petričević, Andrijane Raguži dr. Svi oni donosili su svoje stručne prosudbe vrlo objektivno trudeći se kazališnim amaterima ukazati na nedostatke njihovih uradaka, pomoći im svojim savjetima, biti podupiratelji i motivatori za još uspješniji budući rad. I to su do sada činili uspješno.

Vesele nas nastupi na smotrama i festivalima kazališnog stvaralaštva gdje imamo priliku poslušati stručno mišljenje i zapažanja o našim predstavama. Dobitnici smo mnogih nagrada i priznanja kojima je struka izrazila veliko poštovanje prema našem radu, a kritike i savjeti pomogli su nam u napredovanju i kvaliteti kojima neprestano težimo svakom novom predstavom. Napredak i iskustvo odlike su kazališnih amatera jer time pokazujemo koliko sazrijevamo. Stoga i ne čudi što nas se nerijetko svrstava u visoke dosege kazališnog amaterizma.

Kao pokroviteljica posljednje tri godine Smotru kazališnog stvaralaštva prati i predsjednica Republike Hrvatske gđa Kolinda Grabar-Kitarović. Koliko Vam to znači? Tko Vas financijski podupire?

Posebnu važnost i značaj u očuvanju retkovačke kazališne smotre i kulture uopće imaju naši dugogodišnji pokrovitelji: Općina Ivankovo i Vukovarsko-srijemska županija.

Predsjednica Republike Hrvatske gđa Kolinda Grabar-Kitarović svojim pokroviteljstvom Smotre kazališnog stvaralaštva u Retkovcima prepoznala je veliku ulogu maloga seoskog kazališta u očuvanju tradicionalnih kulturnih vrijednosti. Vukovarsko-srijemska županija Poveljom je odala priznanje 2014. godine bogatoj retkovačkoj kazališnoj tradiciji, kao i svim istinskim promicateljima kazališne umjetnosti u Retkovcima. Uz Županiju vukovarsko-srijemsku i Općinu Ivankovo financijsku podršku iskazuje Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, ali i mnogi sponzori i donatori. Posebno ističem da je Općina Ivankovo na čelu s načelnikom gosp. Markom Miličevićem prepoznala dugogodišnje zalaganje retkovačkih kazalištaraca te organizacijski i financijski odlučila poduprijeti Smotru na zavidnoj razini. Ipak, najveća podrška pljesak je publike i iskrena topla riječ čestitke glumcima nakon odigrane predstave.

Iz godine u godinu Smotra privlači velik broj gledatelja. Ne dolaze samo Retkovčani, dolazi i publika iz cijele Županije pa i šire. U čemu je fenomen Kazališta „Mika Živković“, ove Smotre i malog sela Retkovci koje se može pohvaliti bogatom kazališnom amaterskom tradicijom što ne mogu ni mnogo veća mjesta u Hrvatskoj?

Kazališni amaterizam oplemenjuje čovjeka i zajednicu, teži novim iskustvenim spoznajama jer upravo iskustvo jest znanje. Upornost i želja za dokaziva-

njem odlike su amaterskog djelovanja koje obiluje velikom ljubavlju i jasnim ciljem – pokazati da naš rad nitko ne može sputati.

Obilježavajući tridesetu godišnjicu održavanja kazališnih susreta u malom, pitomom slavonskom selu, uvjeren sam da je pred nama novo vrijeme – vrijeme za kazališne izazove. Izazove koji će nas potaknuti na još snažnije zajedništvo oplemenjujući čovjeka i zajednicu.

Nama, kazališnim zanesenjacima preostaje očuvati tradiciju te se suočiti s problemima, ali ne dopustiti trganje stranica jedne od najljepših kazališnih priča u pitomom slavonskom selu, selu koje ljubomorno čuva stogodišnju ljubav prema daskama koje Retkovičani neizmerno vole. Uvjeren sam da ćemo zajedno uspjeti ispisati poglavlje novih iskustava, prijateljstava i izvrsnih glumačkih ostvarenja.

Himzo Nuhanovi}, profesor hrvatskoga jezika i književnosti, redatelj i kulturni djelatnik, osnivač Festivala glumca i Lutkarskog proljeća u Vukovarsko-srijemskoj županiji, zajedno s Mikom Živkovićem osnivač je Susreta dramskih amatera Općine Vinkovci u Retkovicima

Gospodine Nuhanoviću, kao dugogodišnji kulturni djelatnik i redatelj mnogih predstava, zajedno s Mikom Živkovićem, 70-ih godina prošloga stoljeća, razmišljate o Susretu dramskih amatera tadašnje Općine Vinkovci. Prisjetite se prvih razgovora. Kako je sve započelo?

Mika Živković i retkovački kazališni susreti!...

Kako se ništa ne događa slučajno, treba razumjeti vrijeme i okolnosti u kojima nastaju. Od 1970. godine vinkovačko kazalište, nakon profesionalnog i poluprofessionalnog, postaje amatersko, s nizom već formiranih glumaca amatera i središnja je amaterska družina, ne samo u Hrvatskoj. Profesionalna kazališta su u središtima regija dok gotovo svi ostali gradovi imaju svoje amaterske skupine i amaterizam buja. I ne samo kazališni.

U tom sam ozračju upoznao Miku i njegovu suprugu Bucu. Uz omiljene nam čašice, razgovarali bismo o svemu, ponajviše o kazalištu, pa i o njegovim predstavama koje je povremeno organizirao u Retkovicima. Bilo je zimsko razdoblje, školski praznici davne 1975. godine kad me je Mika pozvao da sa svojom suprugom dođem k njemu, a usput će mi on i njegova Buca odigrati ulomke iz Ogrizovićeve *Hasanaginice* koju je pripremao. I neće me puno gnjaviti. Pristao sam, ali sam bio i dosta skeptičan. Sve se događalo u predvorjuškole u večernjim satima. Njihov glumački nastup, kostim, čista dikcija i usmjerenost na detalje bili su impresivni. Tada sam shvatio njegovu strast za kazalištem i na bogatoj trpezi

započeli smo priču o širenju kazališnog amaterizma sa središtem u Retkovcima. Mnogo sam toga te večeri spoznao – da postoji dosta društava u selima Općine Vinkovci, koja uz folklor rade veće i manje kazališne predstave, da se povremeno izmjenjuju, ali i da im nedostaje središte okupljanja. Obećao sam mu punu podršku. Mika je preuzeo na sebe materijalnu stranu i organizaciju.

I tako je to počelo... Već je sljedeće godine krenulo.

Koliko je tada bila važna sinergija i zajednička suradnja vinkovačkog kazališta „Joza Ivakić“, koji je bio vrlo značajna ustanova u kazališnome amaterizmu, i seoskih kazališnih družina?

Opet ću govoriti o tadašnjemu vremenu. Vladimir Rem, ravnatelj vinkovačkog kazališta, uključio se u suradnju, tako da smo mogli tehnički intervenirati. A i naše sudjelovanje nije bilo upitno. Sve što je trebalo za derutni retkovački Dom kulture, od reflektora do zavjesa, kazalište je ustupilo. Prvih godina u radusu sudjelovali i tehničari vinkovačkog kazališta. Mislim da je tu sve bilo u mogućem redu. A Mika je dolazio u kazalište i sve „podmazivao“ s hranom i pićem i tako ih pridobivao. Ja sam bio spona u umjetničkom poslu, dovodio sam goste, a uskoro i mnoga velika glumačka imena toga doba iz cijele tadašnje zemlje. Dolazili su kao gosti uz skromne naknade, a često i bez nje. Spomenimo samo neka imena: Šovagović, Šerbedžija, Mijatović i drugi.

Vaša dugogodišnja suradnja s Mikom Živkovićem bila je pokretač da Retkovci postanu kulturno središte Općine Vinkovci 70-ih i 80-ih godina prošloga stoljeća. Što danas možete kazati o Mikinom doprinosu razvoju kazališnog i kulturno-umjetničkog amaterizma Slavonije i Baranje, ali i njegovu kulturno-društvenom doprinosu razvoju Retkovaca?

Bez Mike to ne bi funkcioniralo. Uz glumačke entuzijaste u realizaciju programa, a i onoga poslije njega, dobru i obilnu trpezu, uključeni su bili cijeli Retkovci: KUD, vatrogasno društvo, susjedi i prijatelji. Retkovačka gostoljubivost postala je pojam te su svi, kao i danas, hrlili u Retkovce. Dolazili su novinari iz cijele tadašnje zemlje. Dočekivao sam ih na kolodvoru i vozio. U jednom beogradskom tjedniku pročitao sam veliku reportažu o Retkovcima pod nazivom *Kazalište u selu*.

Zasluge za sve idu Miki. Dom kulture je svake godine dotjerivao. Koliko pamtim, u prvih deset godina Mika je uspio napraviti tri pune adaptacije Doma i dogradnju. Kako je došao do sredstava, samo je on znao. A radilo se uglavnom amaterski. Znam da mu je dosta pomogao PIK i Mato Blažinkov, tadašnji rukovoditelj retkovačkog PIK-ova ogranka, a amateri su radili besplatno te zidali i ličili. Sve su to zaslužnici za retkovačke općinske susrete.

Usto, Mika je bio i glumac, redatelj, kostimograf, scenograf, šminker. Brinuo o rekvizitima i svim detaljima. A podrška mu je bila njegova supruga Nevenka, kako ju je odmila zvao – Buca. A i svi smo ju tako zvali.

20. je godišnjica Mikine smrti. Mogao je i trebao dati još mnogo toga svojim Retkovcima, no prerana smrt okončala je njegov rad. Jesu li retkovački

kazalištarci uspjeti odati Miki priznanje za sve ono što je učinio za kazališni, društveni i prosvjetni rad u svojim Retkovicima?

Tijekom Domovinskog rata dolazio sam u Retkovec k Miki. Pričao mi je o svim strahotama koje je proživljavao. Bio je utučen i nesretan. Mislim da ga je to koštalo zdravlja. Ali, nije se predavao. Noću bi oslikavao boce sa šokačkim motivima, a danju trpio poruge i poniženja. To je razdoblje kojega se nerado sjećam. Ostao je dostojanstven i pokušavao sve razumjeti i opravdati. Takav je bio Mika Živković. Do kraja.

Domovinski rat i Mikina smrt okončali su kazališno djelovanje retkovačkih kazalištaraca. Ipak, neobjašnjiva kazališna čarolija prisutna je među mještanima ovog pitomog slavonskog sela i oni, usprkos svemu, opet počinju graditi kazališni život na temeljima Mikina nasljeđa. Kako objašnjavate nevjerojatnu ljubav male seoske zajednice prema kazališnoj umjetnosti?

„Rat je poguba ljudske naravi!“, tako je Pomet Marina Držićagovorijo još prije 400 godina. Mikina vizija duhovnog života sela dobila je svoje nasljeđe. I to je sigurno najveće priznanje Miki Živkoviću i njegovim idealima. Siguran sam da bi bio sretanda može sve to vidjeti.

Kazalište „Mika Živković“ tri je desetljeća organizator Smotre kazališnog stvaralaštva. Pratite njezin napredak, a i sami ste doprinijeli njezinu začetku. Što biste danas poručili organizatorima Smotre?

Svi imamo pravo na svoje uspjehe, ali i zablude. Nasljeđe koje vam je ostalo dio je i naših zabluda. Sad sam i ja vremešan i tijelo je umorno, prebrodio sam dosta toga, a to zovemo mudrost u iskustvu. Moje sadašnje iskustvo govori da bi trebalo otkloniti ocjenjivanje u amaterizmu. Svima bi trebalo ostaviti radost sudjelovanja, sve pohvaliti i to im je najveća nagrada. Na kraju samo su malo-brojni nagrađeni, a ostali nesretni. To su moja razmišljanja. Ali to smo i mi činili.

Kako kazališni amaterizam doživljavate danas?

Novo je vrijeme, amaterizam je skoro ugušen. Glumci „iskaču“ iz mnogih skromnih akademija širom Lijepe Naše. Tu i tamo preživljava još poneka amaterska skupina, a kvalitetna dogradnja amaterizma potpuno je ugušenai podcijenjena. U Vinkovicima, nekada središtu kazališnog amaterizma u Slavoniji, amaterizam je na izdisaju, iako moram pohvaliti pokušaje da se održi. Kazališni amaterizam golemi je posao koji traži stručnost i ljubav te mnogo odricanja. Na tržištu ga gotovo i nema. Zavise o dobroj volji i politici. Još i te ekonomske neprilike, odljev mladih i iseljavanje, zbnjujuće djeluju na novi naraštaj. Sociološki i duhovno sve je nestabilno.

I zato je retkovačka priča malo čuđenje u svijetu. I daje optimizam.

Kao jednomu od začetnika Smotre kazališnog stvaralaštva u Retkovicima, organizatori Vam zahvaljuju na predanom entuzijizmu i doprinosu razvoju kazališnog amaterizma Županije vukovarsko-srijemske.

Nevenka Živkovi} Buca, u~iteljica razredne nastave, supruga Mike Živkovi}a, glumica nekadašnjeg KUD-a „Dramski amateri“ u Retkovcima i po~asna ~lanica Kazališta „Mika Živkovi}“ – Retkovci

Gospodo Nevenka Živković, uz svog supruga Miku Živkovića, sudjelovali ste u samim počecima osnivanja retkovačkih kazališnih susreta. Vaša sjećanja na početke organiziranja ovog značajnog događanja za kazališni amaterizam tadašnje Općine Vinkovci?

U mnogim mjestima uvježbavale su se kazališne predstave, ali to nije bilo dovoljno organizirano. Jedino kazalište s jasnom organizacijom bilo je Amatersko kazalište „Joza Ivakić“ u Vinkovcima. To je bila jezgra i snažan poticaj entuzijastima u selu, koji su radili sa svojim dramskim grupama. Tako je na inicijativu vinkovačkog kazališta i profesora Himze Nuhanovića, Mika Živković sa svojim amaterima krenuo u osnivanje dramskih susreta u Retkovcima. Na 1. Susretima dramskih amatera Općine Vinkovci, koji su održani 1975. godine, sudjelovale su samo tri dramske grupe – dramski amateri iz Nuštra, Vinkovaca i Retkovaca. Oni su bili zabilježeni i kao prvi takvi susreti u Hrvatskoj.

Mika je ostavio neizbrisiv trag u povijesti retkovačke kazališne tradicije. Danas, prilikom njegove 20. godišnjice smrti, što biste kazali o njegovu prosvjetnom, kulturnom i društvenom djelovanju?

Mika je bio aktivan kao prosvjetni djelatnik, društveno je djelovao u selu, a posebno se isticao u kulturnome radu. Za svoj rad dobio je 1982. godine nagradu Grada Vinkovaca, a 1985. godine dobio je priznanje Kulturno-prosvjetnog sabora SRH. Priznanje je dobio u području kulture i umjetnosti za njegovu ulogu pokretača i organizatora Susreta dramskih amatera Općine Vinkovci.

Kreirali ste i odigrali mnoge zapažane i nagrađivane uloge u predstavama koje je režirao upravo Mika Živković. Kakva Vas sjećanja vežu prilikom rada na tadašnjim predstavama?

Bilo je lijepo družiti se i zajednički raditi na predstavama u kojima su sudjelovali mladi, ali i stariji glumci amateri.

Na koju ste predstavu posebno ponosni iz redateljskog opusa svoga supruga, a kojoj ste ujedno i Vi dali svoj glumački doprinos?

Svaka predstava ima svoje zanimljive uloge. Poseban je doživljaj kada ulogu odigrate na svoje zadovoljstvo, zadovoljstvo redatelja, a posebno kad vas prihvati publika. Ne mora to biti velika uloga, ali treba biti doživljena.

Ne znam – možda su to uloge u predstavama *Probudi se, Kato!* i *Pljusak* s kojom smo sudjelovali i na državnoj smotri kazališnih amatera u Murteru.

Nakon Mikine smrti retkovački kazalištarci 2002. godine ponovno uspjevaju oživjeti rad kazališne družine. Jeste li ponosni na uspjehe svojih sumješтана, nekadašnjih učenika i glumaca s kojima ste odigrali mnoge zajedničke predstave?

Veoma sam ponosna. Neki kazalištarci su i moji učenici, s mnogima sam igrala u predstavama, a danas oni s velikom ljubavlju nastavljaju naš rad i osuvremenjuju ga.

Godine 1975. organizirani su prvi susreti kazališnih amatera Općine Vinkovci. Nakon Domovinskoga rata oni postaju nadaleko poznata Smotra kazališnog stvaralaštva u Vukovarsko-srijemskoj županiji na kojoj sudjeluju kazališni amateri iz svih krajeva Hrvatske i inozemstva. Kako ju doživljavate danas? Koliko je ona značajna za razvoj kazališnog amaterizma Slavonije i Baranje?

Danas je to nešto posebno. Naši kazalištarci žive sa svojim predstavama cijelu godinu. Mnogo rade, ali to čine s velikom ljubavlju. Imaju svoju publiku koja željno iščekuje kazališnu Smotru. Dvorana postaje mala i više ne može primiti svu zainteresiranu publiku. Nakon Smotre s predstavom gostuju diljem Hrvatske i inozemstva. A Smotra? Veoma je važna za razvoj i širenje kazališnog amaterizma, ne samo Slavonije i Baranje već i cijele Hrvatske.

Što biste danas kazali o radu retkovačkog Kazališta „Mika Živković“ i njegovih članova? Koliko uspjevaju opravdati Vaša očekivanja s obzirom na nekadašnje uspjehe Mikine družine?

Svaka im čast! Ne samo da su opravdali uspjehe Mikine družine, već su krenuli i dalje... približavajući se profesionalizmu.

Počasna ste članica Kazališta „Mika Živković“, sudjelujete u Organizacijskom odboru Smotre kazališnog stvaralaštva, ali redovito pratite sve ono što Vaši kazalištarci neumorno rade. Nedostaju li Vam scenski nastupi i glumački izazovi?

Ja sam već u godinama. Moji scenski nastupi su prošlost, ali uživam gledati kazališne ostvaraje retkovačkih glumaca.

30 godina organizacije retkovačke kazališne smotre prigoda je da organizatorima poručite što očekujete u budućnosti? Treba li težiti novim spoznajama ili graditi kazališni život Retkovaca u ovom smjeru kako to sada čine Vaši kazalištarci?

30 godina okupljanja kazališnih amatera u Retkovcima značajan je događaj, ali bit će ih i još s ovakvim entuzijastima i ljubiteljima kazališta. Kazališni život Retkovaca ima suvremenu i lijepu sadašnjost, a budućnost će biti još ljepša i zapaženija. Ja im to želim i kažem: *Bravo!*

PROGRAM

 SUBOTA, 27. siječnja 2018.

od 19.30

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA
„Zaljubljeni u... KAZALIŠTE!“ – SILVIJA BUTKOVIJ,
Đakovo

(izložba će biti postavljena u maloj dvorani Hrvatskog doma kulture tijekom održavanja Smotre kazališnog stvaralaštva)

SILVIJA BUTKOVIĆ

Umjetnički fotograf / fotoreporter-dopisnik / književnica /
licencirani turistički vodič

Rođena je u Osijeku 1964. godine, djetinjstvo je provela na otoku Lošinj, a sada živi i radi u Đakovu u Državnoj ergeli Đakovo u domeni turizma i marketinga. Do sada se vrlo uspješno okušala u umjetničkoj fotografiji, poeziji, prozi, haiku pjesništvu i haigama. Od 2005. godine do danas priredila je 19 samostalnih fotoizložbi. Njezini su fotoradovi primljeni na 130 skupnih izložbi u zemlji i svijetu. Sa svojim fotoizložbama (55 postava) gostovala je u Hrvatskoj i izvan zemlje – Beč, Skopje, Sarajevo i Tuzla. Za svoje je fotografije primila velik broj nagrada i pohvala. Njezine su fotografije objavljivane i u stručnim fotočasopisima i turističkim vodičima za Slavoniju i Hrvatsku. Svojim je radovima ilustrirala nekoliko knjiga i naslovnica drugih autora. Kao aktivnoj članici FKK Đakovo dodijeljena joj je i plaketa Zajednice tehničke kulture Osječko-baranjske županije za 2010. godinu za iznimna postignuća i doprinos od osobitog značenja za razvitak tehničke kulture na području Osječko-baranjske županije, 2014. godine povelja zahvalnosti Zajednice tehničke kulture Grada Osijeka, a 2015. godine uručena joj je i Godišnja nagrada Grada Đakova za posebna ostvarenja na području kulture.

Iz književnoga stvaralaštva izdvajamo tri samostalne poetske zbirke: *Dotaknuta snom*, *Oslobođena kap* i *Zapletena u mreže*. Radovi joj se nalaze u 12 antologija haiku pjesništva u Japanu, u dvije antologije haiku pjesništva u Italiji i antologiji haiku pjesništva u Hrvatskoj. U Japanu 2007. godine pripala joj je titula Master Haiga Artist (majstor umjetničke haige) kojom su potpisane njene haige sve do danas. Pjesme i prozni uradci nalaze joj se u 90 zbornika diljem Hrvatske. Članica je mnogobrojnih fotografskih i književnih udruga u Hrvatskoj: FK Rijeka i FKK Đakova, članica je Hrvatskog sabora kulture Zagreb, Matice hrvatske Ogranka Đakovo, Ogranka DHK slavonsko-baranjsko-srijemskog, Društva haiku pjesnika iz Zagreba, Svjetskog haiku društva World Haiku Association u Japanu, HKD-a u Rijeci i mnogih drugih.

20.00

SVEČANOST OTVORENJA
30. SMOTRE KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA
U VUKOVARSKO-SRIJEMSKOJ ŽUPANIJI

20.20

KAZALIŠTE „MIKA ŽIVKOVIĆ“ – RETKOVCI

Pero Budak

KLUPKO

Igraju: Marija Mrvičin, Ilija Červen, Marta Prljević, Zdravko Šinjori, Lidija Stević, Maja Jakšić, Vesna Šinjori, Dražen Matijašević, Antun Brajković, Katica Štefančić, Dijana Ivkov, Đuro Perković, Mira Šutalo i Darko Lovretić

Režija i prilagodba: MARKO SABLJAKOVIĆ

Budak je izvanredan stvaratelj komediografskih tekstova, koji je našu književnost obogatio svojim bez sumnje vrijednim komedijama te tako postao jedno od najznačajnijih imena u hrvatskoj komediografskoj književnosti.

Budakovo *Klupko* praižvedeno je prvi put 1953. godine u zagrebačkom kazalištu „Komedijska”. Ono i danas ostaje jedno od najtraženijih komada u našim provincijskim i centralnim kazalištima. Razlog je jednostavan. Pisac je u njemu iznio svu draž naše ličke ikavske štokavštine, a likovi su autentični, punokrvni, izvorni i uvjerljivi.

U malom ličkom mjestu krčmarica Roža, raspuštenica i majka izvanbračnog djeteta, i seoski šaljivac i spletkar, nosati Josina, pletu *klupko* oko nevjernog Jursana – još jednog u nizu naših povratnika iz ekonomske emigracije. U tom su se spletu intriga našle i Rožina kći Anica i Josinina Vranjica, udovac Mijat (vjerojatni Aničin otac), koji pri svakom noćnom ulasku i jutarnjem izlasku kroz prozor Rožine sobe zapada u nevolju, trgovački putnik Radojko, službenice Jeka i Janja, goropadna i energična Antuša i njezina majka Manda – pričljive ljubiteljice rakije. Sve to prate Pela i Markina, seoski bračni par, svojim nenajavljenim dolascima u Rožinu krčmu, ali i momak Ilija, skrivajući svoju ljubav prema Anici. Kada se učini da će stvari izmaći nadzoru, autor svoju šaljivu pripovijest iz narodnoga ličkog života majstorski privodi kraju...

Klupko, kao i svaka tipična komedija zapleta, obiluje intrigama, zamjenama identiteta, duhovitostima, karikiranjima, paralelizmima, obratima, lascivnostima i dosjetkama koje, u osebnom ikavsko-štokavskom govoru, i dalje zadržavaju svježinu i aktualnost.

Godine 1981. *Klupko* je prvi put postavljeno u retkovačkom kazalištu u režiji Mike Živkovića te ostvarilo zapažen uspjeh. Povodom obilježavanja 20. godišnjice Mikine smrti, retkovački kazalištarci u spomen na svog učitelja, glumca i redatelja, ponovno publici prikazuju komediju koja će razveseliti i nasmijati mnoge gledatelje. Godine 2017. obilježena je 100. obljetnica rođenja hrvatskog dramatičara i komediografa Pere Budaka, a igranje njegova teksta prigoda je odati mu priznanje za kulturni rad te bogat književni i dramski opus.

Predstava je ostvarena uz potporu Ministarstva kulture RH.

NEDJELJA, 28. sije~nja 2018.

20.00

SATIRI^KO KAZALIŠTE MLADIH–SLAVONSKI BROD

Ivica Ivanac

MATURANTI

Dramatizacija: Boris Kovačević

Igraju: Moreno Mijatović, Vanja Čiča, Anamarija Jazvić i Lorenzo Tolić

Režija: SILVIO STILINOVIĆ

„...I što god vam rekli, lijepo je živjeti! Pozdravljeni...“ Eto, u jednoj rečenici cijela predstava. O životu, dilemama, ljubavima, željama, maturama, kiši i zmijama. Roman *Maturanti* tko zna koliko godina već fascinira mladu čitalačku publiku, a onda i one starije. Rado se sjete patnje i bola prve ljubavi. A onda se dogodi i vrsni kazališni čovjek, Boris Kovačević, koji cijeli roman smjesti u kazališnu predstavu. Ispriča ju, odglumi ju, i na kraju pošalje vas u život, rečenicom punom užitka života. Rečenicom s početka ovoga teksta. A svi mi u Satiričkom kazalištu mladih iz Slavonskoga Broda, zahvalni smo do neba... Ovoliko smo zahvalni, što nam je Boris, ima tome već godina, ustupio tekst. Jer od prve probe svima je bilo jasno da *Maturanti* glume život i žive glumu. Baš kao u pravom životu. Maturanti, njih četvero, pripremite se publiko draga, tražit će od vas savjete. Pa eto... ponesite kišobrane, maramice, odgovore na pitanja s mature, sendviče i ravno u kazalište... ili ravno u život... koji je uglavnom, kazalište!(*Silvio Stilinović, redatelj predstave*)

SRIJEDA, 31. siječnja 2018.

Program za najmlađe

17.00

KAZALIŠTE „NOVA SCENA“ – VINKOVCI

Andrijana Raguž

ŠETNJA S ANDERSENOM

(prema motivima bajki H. C. Andersena)

Igraju: Mirjana Galić, Ivan Frančić, Zorko Bagić, Dominik Kožul,
Slaviča Milat Dorić, Danijela Cvitanović, Lucija Mijatović,
Ilija Červen, Adela Matošević, Vlatka Andabak i Iva Plavšić

Režija: ANDRIJANA RAGUŽ

Vesela, emotivna i bajkovita dječja predstava koju jednako vole pogledati i mali i veliki. Nastala je u suradnji s Gradskim kazalištem „Joza Ivakić“, Vinkovci.

U njoj su na vrlo zanimljiv način prikazane tri Andersenove poznate bajke: *Ružno pače*, *Djevojčica sa šibicama* i *Kraljevna na zrnu graška*.

Ružno pače–bajka iz koje svi možemo izvući pouku o odrastanju, životu i različitosti.

Djevojčica sa šibicama– jedna od najtužnijih bajki, opisuje nesretnu sudbinu siromašne djevojčice koja proživljava teške trenutke i umire od hladnoće i gladi dok su ostali zaokupljeni blještavilom novogodišnje noći.

Kraljevna na zrnu graška–vesela bajka u kojoj djevojka mora dokazati da je prava pravcata kraljevna.

Brze izmjene scenografije, igre svjetla i sjena, prekrasna glazba, šareni kostimi,zanimljiva scenografija, mnogo smijeha i emocija, čine *Šetnju s Andersenom* posebnom.Predstava je to koju svakako vrijedi pogledati.

PETAK, 2. veljače 2018.

20.00

PU^KO KAZALIŠTE OGRANKA SELJA^KE SLOGE
BUŠEVEC

Slavko Kolar

SVOGA TELA GOSPODAR

Igraju: Nenad Lukić, Irena Rožić, Tvrtko Kovačević, Lea Rožić, Zlatko Vnučec, Vera Pribanić, Ana Katulić, Barica Kovačević, Branka Rožić, Stjepan Detelić Banski, Saša Robić i Luka Rožić

Režija: IVAN ROŽIĆ – NIKOLE

Pučko kazalište OSS-a Buševac postavilo je ove sezone na svoj repertoar jednu od najboljih hrvatskih drama, djelo Slavka Kolara *Svoga tela gospodar*. Ovo je već treće uprizorenje ovog djela u Buševcu. Prvi put je djelo postavljeno 1968. godine i predstavlja najveći domet našeg amaterskog kazališta. Izvedba tog djela bilo je najbolje ostvarenje hrvatskih dramskih amatera te godine i predstavljalo je Republiku Hrvatsku na Jugoslavenskom festivalu dramskih amatera u Hvaru.

Drugi put je djelo postavljeno 1988. godine i ponovno je doživjelo kod publike i kritike veliki uspjeh. Izvješća su hvalila „nepatetično, ali ozbiljno novočitanje teksta“(D.Brdarić), a Dragutin Klobučar, glumac i redatelj, napisao je u Biltenu SKAH-a da se ne sjeća da je ikada vidio tako inteligentno i nadareno novo čitanje jednog kazališnog djela.

Za ovogodišnju premijernu izvedbu napravili smo novu dramaturšku obradu koja propituje moguću krivnju za tragičan tijek događaja, a same odnose među likovima prepuštamo gledateljima na ocjenu.

SUBOTA, 3. veljače 2018.

20.00

TEATAR „FEDRA“ – BUGOJNO

Vahid Duraković

POS LJEDNJA PORODICA

Igraju: Suad Velagić, Ermina Musić, Haris Bajraktarević, Ajla Kurtović, Jasmina Mlačo Durek, Samir Nuhić i Almir Mujagić

Režija: VAHID DURAKOVIĆ

Posljednja porodica je suvremena komedija o obitelji koja bezuspješno pokušava preživjeti na Zemlji. Glava obitelji, otac, spoznaje da je razum njihov najveći neprijatelj jer čovjeku razum služi samo da bude nerazuman i da se samouništava. Zbog pohlepe koju u njemu uzgaja kapitalizam, razuman čovjek samo računa i zbog „računa“, uz pomoć korumpiranog društva, nemilosrdno gazi preko drugih ljudi, ali i samoga sebe, odnosno svojih iskonskih vrijednosti.

Empatija u obitelji zbog „računa“ ne postoji, zato članovi obitelji rade vježbe za ljubav i sanjaju o nekom drugom svijetu u svemiru gdje je više ljubavi od razuma. Ali, putujući nebeskim prostranstvima, oni uviđaju da je svemir „šupalj prostor“ i da je Zemlja džennet/raj koji su ljudi, zbog „računa“ ogadili sami sebi.

NEDJELJA, 4. velja~e 2018.

20.00

UDRUGA „ŽENE S OSMIJEHOM“ – SLAVONSKI BROD

Terezija Marić

ČETIRI NADZORNE KAMERE

Igraju: Terezija Marić, Blaženka Kegljen, Dunja Milašinović, Reza Kokanović i Marijana Lubina

Režija: TEREZIJA MARIĆ

Kratka duhovita predstava koja na zanimljiv i komičan način prikazuje četiri seoske žene koje znaju sve u selu te u čijoj se kući što događa. Dok bi sjedile na ulici i „odmarale“, one su pripovijedale i – ogovarale sve i svakoga.

20.20

ŠOKA^KKA GLUMA^KKA DRUŽINA „MATINI KRIPOŠTOLI“ – DONJA BEBRINA

Mata Baboselac

ŠOKAČKA SAFUNICA 6

Igraju: Željko Blažević, Eva Janeš, Zvonko Lončarić, Nena Kuna, Maja Benić, Irena Matković, Mata Baboselac, Terezija Marić, Marica Baćanović, Reza Kokanović, Pero Anaković, Jasmina Blažević i Dunja Božić, Marica Grgurević i Adam Agotić

Režija: MATA BABOSELAC

Obitelj Karle Blaževića nakon odlaska u München ubrzo se vraća nazad jer im se tamo ne sviđa i uslijed drukčijeg načina življenja nemogu se prilagoditi stranom svijetu. Dolaskom kući i sama obitelj se drukčije ponaša jer je u Nje-

mačkoj iskusila ipak neke pogodnosti koje prije nisu kod kuće imali. Iz Njemačke dolaze u goste i prijatelji iz Odžaka te nastaju komične situacije zbog razlike življenja u Bosni, Njemačkoj i u Donjoj Bebrini.

SRIJEDA, 7. velja~e 2018.

17.00

KULTURNO-OBRAZOVNI CENTAR
POZORIŠTE „BRANISLAV NUŠIĆ“ – ŠID

Cvetin Ani-i}

101 DALMATINAC

(prema motivima djela Dodie Smith)

Adaptacija: Cvetin Aničić

Igraju: Srđan Cvijetković, Milana Košutić, Tamara Danguzov, Milica Petković, David Romić, Dalibor Ostojić, Bojan Jović, Luka Jaščur, Mia Prodić, Sara Pejić, Miloš Hančovski, Nikola Kitić i Emilija Jovanović

Režija: CVETIN ANIČIĆ

Prema čuvenoj priči engleske spisateljice Dodie Smith koju je maestralno i nenadmašivo filmski obradio Walt Disney, što je i samoj autorici donijelo neviđenu slavu, nosi u sebi priču o tzv. *derikošcima*. Koliko je svijet mode zastranio i skliznuo s puta da je neizmijerna želja obući na sebe životinjsko krzno iliti kožu, opominje nas da razmislimo koliko ugrožavamo živote drugih radi naših vlastitih interesa.

Predstava je vesela i duhovita, ali s jasnom porukom.

Naše kazalište ima jedini cilj – mlade ljude usmjeriti kroz scenske prikaze kako u predstavama za djecu tako i u predstavama za „živu scenu“.

PETAK, 9. velja~e 2018.

20.00

AMATERSKO KAZALIŠTE „PUČKA SCENA“
HRVATSKE ^ITAONICE HERCEGOVAC

Nina Horvat

DO POSLJEDNJE KAPI KRVI

Igraju: Zoran Kramarić, Maja Fel Sertić, Josip Klobučar, Sabina Topčić
Vezmar, Sanela Kudlač, Helena Piščević i Mario Kazda

Režija: NATALIJA LACINA

Do posljednje kapi krvikomedija je o disfunkcionalnoj obitelji u kojoj nitko nikoga ne voli i svi su više nego spremni jedni drugima zabiti nož u leđa. Doslovno. Zajednička im je samo želja za likvidacijom „mater familias” koja uz pomoć novca „drži sve konce u rukama”. Nakon niza pokušaja ubojstava i zabuna, postavlja se pitanje tko će posljednji ostati stajati na nogama...

SUBOTA, 10. velja~e 2018.

20.00

SINJSKO PU^KO KAZALIŠTE – SINJ

Dinko Šimunovi}

KR^MA

Dramatizacija: Ivan Leo Lemo

Igraju: Lovrin Tomašević, Ante Bošnjak, Marija Mandac, Ana Katarina Vrca,
Ante Cvitković, Dinko Franckini, Ante Vrca, Petra Ugrin i
Dijana Rančić

Režija: ŽELJKO VICULIN

Književno djelo Dinka Šimunovića *Krčma* prikazuje jedan mali segment života u Dalmatinskoj zagori. Na scenu ga je kao dio triptiha *Krčma – Alkar – Duga* postavio Ivan Leo Lemo u GKM Split, a Sinjsko pučko kazalište izvodi ga kao zasebnu cjelinu. Predstava je scenografijom, kostimima i glazbom prilagođena Cetinskoj krajini.

21.15

GRADSKO KAZALIŠTE MLADIH – VITEZ

Ana Dragozet

LUDE SEDAMDESETE

Igraju: Berna Mišković, Antonela Lukić, Ana Dragozet, Ivona Matošević i
Leona Blaž

Režija: BRUNO GREBENAR

Priča je ovo o četirima ženama u staračkom domu i njegovateljici koja se brine o njima. Što se događa s tim četirima ženama koje su „osuđene” da svoje posljednje dane provedu u staračkom domu? Što biva s pojedincima koji se nalaze na marginama društva?

„U svakom čovjeku je jedan cijeli svemir i jedna knjiga koju za života napiše. Naravno, kao i svi ostali, i te žene imaju svoje knjige, svoje priče. Da bismo upoznali nekog, potrebno je puno vremena, možda čak i nikad dovoljno. Ali, da o nekome stvorimo sliku, malo vremena je dovoljno. Želimo prikazati pet različitih slika, pet priča i pet knjiga još nedovršenih. Ono kako one koračaju na svom životnom putu, isprepletenom zanimljivom prošlošću i izazovnom budućnosti, predstava kazuje na jedinstven i humorističan način.” (*Ana Dragozet*)

 NEDJELJA, 11. velja~e 2018.

20.00

DRAMSKA SKUPINA OŠ „AUGUST CESAREC“
IVANKOVO

Andrijana Raguž

NARODI I NARODNOSTI

(prema motivima teksta Zvonimira Baloga)

Igraju: Matej Tisucki, Mateja Martić, Adela Matošević, Leona Kolovrat,
Korina Koštić, Ivan Živković, Gabrijela Karačić, Ema Serenčeš,
Laura Žarko i Tin Sudar

Režija: ANDRIJANA RAGUŽ

Mladi glumci utjelovljuju likove naroda i narodnosti: Dalmatinac, Mađarica, Talijanka, Ciganka, Albanci, Francuskinja i Hercegovci te govore o tome kako je to bilo kad su oni bili mali.

Izvrсна gluma, zanimljivi kostimi, kazivanje različitim naglascima, odlična glazba... Predstava koja izaziva oduševljenje publike.

20.20

DRAMSKA SKUPINA OŠ „AUGUST CESAREC“
IVANKOVO

SVETA LUCIJA – NEKAD I SAD

(tekst nastao u kolektivnoj suradnji glumaca i redateljice)

Igraju: Sara Lončarević, Valentina Serenčeš, Leon Vukoja, Matej Tisucki,
Mara Šanić, Ana Jergović, Ana Štećić, Danica Škarica,
Roberta Andonov, Anica Živković i Helena Milanović

Režija: ANDRIJANA RAGUŽ

Posebnost dramske skupine ivankovačke škole je u tome što ponekad osim učenika sudjeluju i djelatnici škole te mještani.

Na Smotri će prikazati samo dio iz predstave *Božićni običaji – nekad i sad*. Suradnja škole s lokalnom zajednicom na takav način pokazala se izvrsnom, rado je prihvaćaju učenici, djelatnici i mještani, a publika se iznova oduševljava. U predstavi igra i baka Mara kojoj je životna želja bila stati na daske koje život znače, a da nikada nije kasno, dokazuje baka igrajući prirodno, veselo, šarmatno razveseljavajući publiku svojom energijom, prirodnošću i spontanošću.

20.35

KAZALIŠTE „NOVA SCENA“ – VINKOVCI

Anton Draht

ŠE TI JE PITA?

Igraju: Ivan Frančić, Mirjana Galić, Ilija Červen, Danijela Cvitanović,
Dominik Kožul, Slavica Milat Dorić i Iva Plavšić

Režija: ANDRIJANA RAGUŽ

Iako je riječ zapravo o urnebesnoj komediji/monodrami, predstava je u nekim dijelovima prožeta emotivnim scenama jer se dotiče velikog problema današnjice – odlaska ljudi u inozemstvo.

Dakle, *Še ti je pita?* gledatelja će dobro nasmijati, ali i dirnuti te potaknuti na razmišljanje.

SRIJEDA, 14. veljače 2018.

Program za najmlađe

17.00

GRADSKO AMATERSKO KAZALIŠTE – ŽUPANJA

Nataša Ilić

RUŽNO PAČE

(prema bajci H. C. Andersena)

Adaptacija: Snježana Puljić

Igraju: Karlo Maroševac, Mia Dominković, Dorian Frketić, Ena Mikolčić,
Domagoj Josipović, Anja Župarić Aničić, Franjo Frketić,
Mihaela Krsnik, Ivan Juzbašić, Andrija Vuić, Mislav Miličević
i Monika Malenović

Režija: SNJEŽANA PULJIĆ

Ružno pačje je priča o nevoljama i patnjama malog labuda koji se greškom izlegao u pačjem gnijezdu. Odmah na početku obilježen je kao drukčiji i tu počinju svi njegovi problemi. Pače biva omalovažavano na razne načine i zlostavljano i zbog toga što nije vjerovao u sebe, misleći kako je bezvrijedan napušta pačje pleme.

Očito je kako postoji poveznica između svijeta ljudi i ove priče gdje su životinje u prvom planu. Ljudi rijetko kada pitaju za unutarnje vrijednosti i najviše sude druge prema njihovoj sposobnosti da se prilagode većini, ali i vanjskom izgledu. Sve što je drukčije budi neprijateljstvo, a teško je funkcionirati u svijetu gdje nitko nema razumijevanja za one koji su posebni.

 PETAK, 16. veljače 2018.

20.00

DRAMSKI ANSAMBL HKUD-a „DIDAK“

ŽUPE GRADNIJI

Dragan Komadina

SMAK SVITA

Igraju: Marin Prskalo, Lucija Zubac, Slavko Pehar, Andrijana Zubac,
Jure Zubac, Pero Prskalo, Frano Zubac, Antonia Pehar, Dijana Pehar,
Marija Pehar, Martina Pehar, Gabrijela Prskalo, Marija Prskalo,
Petra Prskalo, Ana Zubac i Ivan Zubac

Režija: ROBERT PEHAR

Smak svitatreća je premijera gradničkih kazališnih entuzijasta koja na najizravniji način uspostavlja paralelu s današnjim svijetom i njegovim izazovima. Ovaj scenski paralelizam zapravo kontrastira dva vremena i propitkuje kako je nekad obećana zemlja u kojoj su spas našle tisuće hercegovačke djece postala veliki odlazni peron. No *Smak svitanije* samo komad o tegobnim godinama gladi i usamljenim dječaćkim srcima nego i o velikim ljudskim lomovima, oprost i nadi te o izazovima odgoja, koju u oba vremena bez obzira na stoljetnu razliku ujedinjuje sudbina samohranih majki. S ovom su predstavom gradnički kazališni amateri na najbolji način zaokružili trilogiju posvećenu fra Didaku Buntiću i dali značajan scenski doprinos 100. obljetnici spašavanja hercegovačke djece.

 SUBOTA, 17. velja~e 2018.

20.00

ZAVRŠNA VE^ER

**30. SMOTRE KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA
U VUKOVARSKO-SRIJEMSKOJ ŽUPANIJI**

Gost: LJUBOMIR KEREKEŠ

s monodramom/komedijom

DIMNJA^AR

*** najizvođenija hrvatska predstava ***

Dimnjačarske priče i dogodovštine ispričane jednostavnim jezikom jednostavnog čovjeka koji vrlo lako uspostavlja komunikaciju s auditorijem. Tako i protagonist ove monodrame, Ljubomir Kerekeš, neprestance mami iz gledateljstva salve smijeha, ne dopuštajući mu da se bar na čas odmori. Specifičan i simpatičan humor omogućuje mu i izravan odaziv jer se dotiče eksplicitno i nekih lokalnih frustracija i osoba.

Praizvedba: veljača 1992.

**PREDSTAVA JE U 25 GODINA ODIGRANA
VIŠE OD 1.240 PUTA!**

21.10

**U okviru programa završne večeri
bit će dodijeljene diplome i nagrade:**

**ZA NAJUSPJEŠNIJA GLUMAČKA, REDATELJSKA
I DRUGA OSTVARENJA,**

Prosudbeno povjerenstvo i publika proglasit će

**NAJUSPJEŠNIJE PREDSTAVE 30. SMOTRE
KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA,**

a zaslužnim pojedincima bit će dodijeljeno

**POSEBNO PRIZNANJE ZA IZNIMAN DOPRINOS I POMOJ
U RAZVOJU KULTURNO-UMJETNIČKOG AMATERIZMA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKJE ŽUPANIJE.**

I na kraju...

**SVEČANO ZATVARANJE
30. SMOTRE KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA
U VUKOVARSKO-SRIJEMSKOJ ŽUPANIJI!**

O PROSUDBENOM POVJERENSTVU 30. SMOTRE KAZALIŠNOG STVARALAŠTVA U VUKOVARSKO-SRIJEMSKOJ ŽUPANIJI

ARETA JURKOVIJ,
glumica u Dječjem kazalištu
Branka Mihaljevića u Osijeku

Glumica – lutkar. Rođena je 6. ožujka 1973. godine u Đakovu. Završila je Pedagoški fakultet u Osijeku, smjer – predškolski odgoj te stekla zvanje odgojiteljice predškolske djece. U angažmanu je od 1994. godine u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku. U matičnoj kući, a i s nekoliko gostovanja izvan, ostvarila je niz uloga u osamdesetak premijerno izvedenih naslova u predstavama za djecu i odrasle. Od posljednjih uradaka u predstavama za odrasle treba istaknuti ulogu *Gospođe u sluškinjama* Jeana Geneta gostujući u Gradskom kazalištu „Joza Ivakić“ u Vinkovcima i ulogu *Eve* u *Vučjaku* Miroslava Krležu u HNK-u u Osijeku. Uz predstave već duži niz godina radi kao asistentica u dramskom studiju matične kuće za osnovnoškolce, a od sezone 2015./16. samostalno vodi dramski studio za srednjoškolce. Godine 2007. snimila je debitantski dugometražni film, dramu *Kino Lika* (glavna ženska uloga) koji je dobio nekoliko međunarodnih priznanja, 2013. godine snimila je dugometražni film, komediju *Majstori* (glavna uloga – Keka), 2014. godine snimila je dugometražni film, krimidramu *Happy Endings* (glavna uloga – Ankica), 2017. godine odigrala je epizodnu ulogu medicinske sestre u dugometražno igrano-dokumentarnom filmu *Dianina lista*. Snimila je i nekoliko epizodnih uloga u filmovima: *Takva su pravila*, *Most na kraju svijeta*, *Sve najbolje* te glumila u serijama: *Odmori se, zaslužio si*, *Moja tri zida*, *Provodi i sprovodi*, *Stipe u gostima*, *Crno-bijeli svijet*. Snimila je i nekoliko TV reklama i spotova, sudjelovala u TV showu *Maestro* na HRT-u. Dobitnica je mnogih nagrada i priznanja od kojih treba istaknuti nekoliko nominacija za Nagradu hrvatskog glumišta, 2008. godine osvaja nagradu za najboljeg debitanta na Pula film festivalu, 2009. godine nagradu *Nevenka Filipović* za najbolje glumačko ostvarenje u lutkarskoj ili predstavi za djecu i mlade na Festivalu glumca, 2014. godine dobitnica je *Zlatne Arene* za najbolju glavnu žensku ulogu u filmu *Happy Endings*, 2015. godine dobitnica je *Večernjakove ruže* za TV lice godine u kategoriji – glumačko ostvarenje za film *Majstori*, 2016. godine osvaja nagradu na 49. Međunarodnom lutkarskom festivalu (PIF-u) za najbolje glumačko-lutkarsko ostvarenje, 2017. godine nagradu *Nevenka Filipović* za najbolje glumačko ostvarenje u lutkarskoj ili predstavi za djecu i mlade na Festivalu glumca te mnoge druge.

Doc. dr. sc. **ALEN BISKUPOVIJ**, teatrolog,
kazališni kritičar i docent
na Odjelu za kulturologiju Sveučilišta
J. J. Strossmayera u Osijeku

Rođen je 30. listopada 1978. godine u Osijeku, gdje je na Filozofskom fakultetu diplomirao engleski i njemački jezik i englesku i njemačku književnost. Godine 2014. na istom je fakultetu stekao titulu doktora znanosti na Poslijediplomskom sveučilišnom studiju *Književnost i kulturni identitet* s temom disertacije iz područja kazališne kritike. Zaposlen je na Odjelu za kulturologiju Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku u zvanju docenta, gdje predaje na kolegijima vezanima uz kazalište, dramu i kritiku, a teatrološke kolegije izvodi i kao suradnik na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Redovni je sudionik međunarodnih i inozemnih znanstvenih simpozija vezanih uz teatrološke teme te djeluje kao kazališni kritičar za brojne domaće i međunarodne publikacije te web stranice. Član je međunarodne i hrvatske udruge kazališnih kritičara i teatrologa (IATC i HDKKT) gdje obnaša i dužnost tajnika te volontira u Društvu „Naša djeca” Osijek. Do sada je objavio preko stotinu znanstvenih i stručnih članaka, recenzija, prikaza i kritika. Živi u Osijeku sa suprugom Anitom i djecom Maurom i Elinom.

Doc. art. **JASMIN NOVLJAKOVIJ**,
redatelj i glumac, docent na Odsjeku
glume i lutkarstva na Umjetničkoj
akademiji u Osijeku

Jasmin Novljaković rođen je 2. prosinca 1963. godine u Sisku. Docent je na Odsjeku glume i lutkarstva na Umjetničkoj akademiji u Osijeku gdje predaje glumu. U počecima svog kazališnog djelovanja vezan je uz kazalište DASKA iz Siska, jedno od najznačajnijih amaterskih i alternativnih kazališta 80-ih godina na ovim prostorima. Od 1988. godine glumac je u Poljskoj gdje studira režiju na Kazališnoj akademiji u Varšavi. Nakon povratka u Hrvatsku, 1998. godine, režira oko 40 predstava (između ostalog u HNK-u Split, HNK-u Rijeka, „Gavelli”, IT&D-u, Kazalištu Vitovitica...). Obnašao je funkciju ravnatelja Doma kulture Sisak u kome pokreće Gradsko kazalište Sisak (2006. – 2010.).

S predstavama gostuje od Indije, Ruske Federacije, Norveške, Danske do Njemačke, Austrije, Češke Republike, Mađarske i Rumunjske.

Prevodi s poljskog jezika.

MEDIJSKI POKROVITELJI

VINKOVAČKA TELEVIZIJA

GLAS SLAVONIJE

Glas Slavonije

NOVOSTI – VINKOVCI

TELEVIZIJA
SLAVONIJE I BARANJE

VINKOVAČKI LIST
Vinkovački
L I S T

OSJEČKA TELEVIZIJA

RADIOPOSTAJA VINKOVCI

INTERNETSKI PORTAL

cibalia.info

SPONZORI I DONATORI

HRVATSKA
GOSPODARSKA KOMORA

OBRT STANAR, VINKOVCI

MAGALIA d.o.o., VINKOVCI

EL-TEL-FRIZ, VINKOVCI

NAŠ DOM – salon namještaja,
VINKOVCI

ZUKI d.o.o., VINKOVCI

ADAM NADAREVIĆ,
RETKOVCI

